El Butlletí

Sant Pere de Ribes tardor de 2009 n. 26

Els Xulius csr

Sumari

2 Editorial

3 Agenda

4 Notícies. Entitat

5 Notícies. Poble

6 Entitat. Nou web.

8 Entitat. Esplai

10 Colage. Estiu Mogut.

12 Entitat.

De travessa a la BI6000.

14 Reportatge.

Voluntariat per la llengua.

16 Entitat. Farra i Acció

17 Entitat. Excursionisme

18 Entitat.

Pessebre Vivent Parlat 2009

19 El Recó

Per Rumiar / Per cuinar

20 Rue Major, 13

Editorial

Deixem el calorós estiu enrere, i amb ell, el record de les trobades i vetllades que hem compartit a la fresca. Dies de casal, botxes, sardanes i colònies. Nits de fogueres, balls, música al castell i havaneres. Actes, tots ells, sustentats per tota la gent que voluntàriament hi dedica el seu temps perquè molts d'altres ho puguem compartir.

Amb l'arribada del setembre és moment però de mirar endavant i encetar una nova temporada d'activitats. Propostes que ja es treballen des de fa setmanes, i altres fins i tot mesos, en una temporada en què tornarem a fer-vos partícips del pessebre vivent; que enguany supera les dues dècades d'activitat i ho fa amb més empenta que mai; del cicle de projeccions, que ens apropa a noves aventures per descobrir i prendre'n part; l'esplai, on monitors i monitores ensenyaran als més petits nous jocs, tallers i a gaudir de la muntanya, o els tallers de pintura i pessebres; on aprendre és sempre divertit i amè.

Des de la Junta seguim animant a totes les persones perquè continuïn fent possible que l'entitat funcioni amb aquest dinamisme. Seguim recolzant les propostes engrescadores perquè l'activitat segueixi. Seguim fent una crida a participar, compartir i fer-se seu, l'ampli ventall d'actes que cada any omplen l'agenda de l'entitat.

Per això enfoquem la tardor amb optimisme. Aquest curs ens toca renovar part de la junta i des d'aquestes ratlles aprofitem per fer una crida als socis i sòcies que s'animin a formar part d'aquest projecte des de dins.

Esperem retrobar-nos a la plaça del castell per celebrar la Festa de Sant Miquel i així iniciar aquest nou curs amb més entusiasme que mai.

La Junta

El Butlletí

Edita: Junta de l´entitat **Els Xulius-Centre Social Ribetà. Núm. 26. Tardor 2009**
Ca la Nisa- Carrer Major, 13 - 08810 Sant Pere de Ribes
A/e: *xulius@ribes.org* - Web: *www.xulius.org* - Telèfon: *93 814 67 12*
Imprimeix: Impremta Ramon Falcó - Dipòsit Legal: B-9896-97 Tiratge: 1.000 exemplars
Redacció: A.Vidal, J. Coll, O. Vidal, J. Inglada.
Col.laboren : J. Guillaumes, J.Milà, Ll.Giralt, E. Molero, N.Pérez, J.Juliachs, J.Carbonell, I.Màrquez, X.Coll, A.Castro, Ll.Coll, M.Caballero, A.Monasterio, F.Mesia, M.Mestre, R.Rius, P.Pascual, X.Guinovart

La Junta no es fa responsable de les opinions expressades en els articles signats ni les comparteix necessàriament.

La Tira

Del 15 al 30 de setembre
INSCRIPCIONS AL PESSEBRE VIVENT 2009
Podeu trobar les butlletes, als Xulius o Merceria Mª Àngels, cal retornar-les als mateixos llocs.

Diumenge 27 de setembre
A partir de les 6 de la tarda, a la plaça del Castell

FESTA DE SANT MIQUEL
Ballada de sardanes amb la Cobla Catània
Concurs de Confitures Casolanes
Monòlegs amb Enric Company
Cal portar les confitures al castell, fins a 2/4 de 7.

Dissabte 26 i diumenge 27 de setembre
Dissabte 3 i diumenge 4 d'octubre
als Xulius, carrer Major, 13
INSCRIPCIONS AL CURS D'ESPLAI
dissabtes 11 a 1 del matí i de 5 a 7 de la tarda
diumenges 11 a 1 del matí.

Dissabte 17 d'octubre
A les 5 de la tarda,
INICI DEL CURS D'ESPLAI

Diumenge 18 d'octubre
TROBADA DE CONVIVÈNCIA
A les 8 del matí,
Caminada popular
"Coneguem el nostre terme i masies"

A partir de 2/4 d'1 del migdia, a la masia de la Serra
Concurs de paelles d'arròs
A la tarda,
Sobretaula i jocs
Inscripcions a la merceria Mª Àngels i al bar Ca la Nisa

Dissabte 24 d'octubre
A les 8 del vespre, als Xulius
REPARTIMENT DE PAPERS DEL PESSEBRE VIVENT 2009

Diumenge 25 d'octubre
A les 6 del matí, a la plaça de l'Església
GR-92-0 "MEDITERRANI"
1ª etapa Port de Llança – Estanys de Vilaüt
Inscripcions a la merceria Mª Àngels.

Cursos 2009/10

Amb l'inici d'un nou curs, la nostra entitat al carrer Major 13 enceta una nova temporada d'activitats i cursos adreçats a tothom. Només cal que et posis en contacte amb els responsables de cada especialitat.

PUNTES DE COIXÍ
Telèfon contacte : **93 896 23 09**
contacte: **Mercè Moya**
Dies i horari del curs:
Els dimecres de 4 a 7 de la tarda

PINTURA
Professor/a: **Salvador Olmedo**
Telèfon:**93 896 05 80**
contacte: **Balbina Àlvarez**
Dies i horari del curs:
Els dimecres de 5 a 8 de la tarda.
Inici l'7 d'octubre.

GIMNÀSTICA DE MANTENIMENT
Professor/a: **Jordi Monroy**
Telèfon: **626 014 487**
contacte: **Jordi Monroy**
Dies i horari del curs:
Dilluns, dimecres i divendres de ¾ de 9 a ¾ de 10 del matí.

PATCHWORK
Professor/a: **Mei Carbonell**
Telèfon: **93 893 24 21**
contacte: **Mei Carbonell**
Dies i horari del curs:
Els divendres de 5 a 7 de la tarda.
Inici el 3 d'octubre

TALLER DE PESSEBRES ARTÍSTICS
Professor/a: **Pessebristes**
Telèfon: **93 896 27 42**
contacte: **Lluís Vidal**
Dies i horari del curs:
Els dissabtes de 4 a 6 de la tarda a partir del mes d'octubre.

Horari de Secretaria: *al primer pis de l'entitat.*

Cada dimecres de 2/4 de 8 a 2/4 de 9 del vespre

pàgina web www.xulius.org
e-mail xulius@ribes.org
telèfon 93 814 67 12

Entitat

ALBERT MIRET, FINISHER AL MONTBLANC

El passat 29 i 30 d'agost el ribetà i soci dels Xulius, Albert Miret, va prendre part de la cursa de muntanya més exigent del món, la Ultra Trail del Montblanc que arribava a la seva setena edició. La cursa, coneguda com la "reina" de la llarga distància pels seus 166 quilòmetres i 9400 metres de desnivell positiu, és una trobada de corredors de moltes nacionalitats arribats de tot el món amb l'objectiu de fer la volta al mític cim del Montblanc, sortint i arribant a Chamonix (França) després d'haver passat per Itàlia i Suïssa. L'Albert va aconseguir acabar la prova amb un temps de 42 hores i va ser un dels 1200 *finishers* que van arribar del total de 2500 que van prendre part en la sortida. Remarcar que la prova d'enguany la ha guanyada per segon any consecutiu el català Kilian Jornet, amb un temps de 21 hores. L'Albert ja pensa en tornar-hi i gaudir del paisatge i la seva gent, sense oblidar tots aquells que l'han animat abans i després de la prova.

Felicitats *finisher*!

CURS D'ESCALADA

El Centre Excursionista del Penedès organitza un curs d'escalada en roca per a iniciar-se en el món de l'escalada. Aquest forma part de la promoció 2009 que la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya subvenciona. El curs, que es farà del 15 d'octubre al 5 de novembre, va destinat a tots els federats de la regió III de la FEEC en la qual els Xulius-CSR en forma part. Les places estan limitades de 8 a 16 alumnes majors de 14 anys i cal disposar de la llicència esportiva de la FEEC en la modalitat C com a mínim. Altres requisits i informació la podreu trobar en els fulletons que estan a l'entitat dels Xulius o bé dirigint-vos al Centre Excursionista del Penedès, www.cep.cat

FARRA I ACCIÓ OBRE TEMPORADA

Amb el setembre i la posada en marxa de les activitats, la secció *Farra i Acció* vol aprofitar el Butlletí per animar a tothom a formar-ne part i participar-hi. Un any més, seguint amb el funcionament dels darrers anys, no s'elaborarà un *planning* anual de sortides sinó que les propostes les aporten tots i cadascun dels participants. Així, la secció compta amb un llistat de correu electrònic en què tots/es marquen les seves sortides per després afegir-s'hi qui desitgi participar de l'activitat. Durant l'any són moltes les activitats que es solen fer segons l'època: vies ferrades, barranquisme, escalada, sortides en btt, raquetes de neu, alta muntanya, travesses, campament d'iglús, entre altres. Segur que no vols compartir la passió per la muntanya amb nosaltres?

PREPARANT UN NOU CICLE

Farra i Acció ja està preparant el que serà el cinquè cicle de projeccions d'activitats de muntanya, esports i natura. El proper mes de novembre, la sala gran acollirà una nova entrega d'històries basades en l'experiència amateur de companys, veïns, amics o coneguts que gaudeixen d'aquesta pràctica com molts de nosaltres.

Noves vivències que tornaran a la nostra entitat els dissabtes al vespre a partir de 2/4 de 9 h.

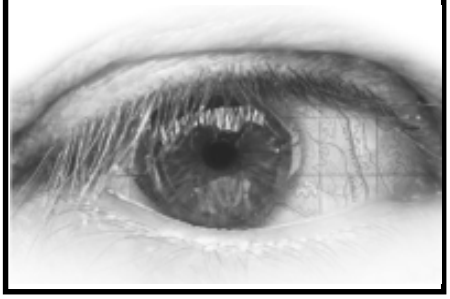

S'ACOSTA LA TROBADA DE TARDOR

Quan arriba la tardor una de les dates claus en l'agenda de l'entitat, és la trobada de convivència. Aquesta tindrà lloc el diumenge 18 d'octubre a la masia de la Serra. Com és habitual en aquesta època, la paella d'arròs serà la protagonista de la trobada en que la millor presentació i degustació, s'emportaran un petit obsequi de record. A primera hora del matí, la secció excursionista us convida un any més a participar de la caminada popular en que es recorren camins, indrets i masies del nostre municipi, tot recordant una mica la història dels nostres voltants.

Poble

HOMENATGE A EUGENI MOLERO

El passat dia 6 d'agost, coincidint amb els vint-i-cinc anys de la seva mort, un grup d'amics d'Eugeni Molero i Pujós van organitzar un homenatge a aquest periodista i activista cultural. L'acte va consistir en un concert de sardanes a la plaça de la Vila de Vilanova i la Geltrú, amb la cobla Marinada interpretant sardanes dedicades a Molero. El concert va ser també la presentació del disc compacte en què aquestes sardanes han estat enregistrades, signades per alguns dels compositors de música de cobla més importants. També s'hi inclou una sardana de títol ribetà: *El portal de les Ànimes*, escrita pel fill gran de Molero, Esteve, i dedicada al paratge on està enterrat el seu pare. Eugeni Molero, articulista a Presència, Canigó, Serra d'Or, Hoja del Lunes, Avui, Enciclopedia Catalana, etc. va passar a Ribes els darrers anys de la seva vida, on va ser l'impulsor de la segona època de la revista Montgròs i col·laborador habitual de Ràdio Ribes. Molts ribetans van desplaçar-se a Vilanova per escoltar el concert d'homenatge a Eugeni Molero, una persona estimada a Ribes.

Redacció.

NOVA JUNTA DIRECTIVA AL BÀSQUET RIBES.

El passat mes de juny, en Josep Pascual i Mestre, més conegut com a *Pepeta*, va deixar la presidència del Bàsquet Ribes després de 12 anys al capdavant del club ribetà. Persona vinculada a la festa major de Ribes i al teixit associatiu, tant esportiu com cultural, ha estat molts anys vinculat a la comissió de festes i va ser un dels creadors de la Diada de l'Esport de Ribes. La seva trajectòria al Club Bàsquet Ribes, on continua actiu, ha estat llarga, i hi ha combinat les facetes de jugador, entrenador i directiu. Des d'aquí el felicitem per la feina feta.

Magí Mestre

MOR JOSÉ UDAETA.

El passat dimarts 15 de setembre ens va deixar José Luis de Udaeta a l'edat de 90 anys. El ballarí i coreògraf era tot un mestre de les castanyoles i el seu talent era reconegut mundialment com ho demostra el gran recull de premis que ha anat rebent durant la seva trajectòria. L'artista va viure durant 30 anys al Castell de Ribes on va arribar en 1972. En diverses ocasions en què els Xulius havíem celebrat la festa de Sant Miquel o el Cicle de Música al Castell, Udaeta obria les portes de casa seva perquè tothom pogués contemplar la magnífica exposició de castanyoles que col·leccionava. El seu cos va ser enterrat a Sant Feliu de Guíxols on havia viscut els darrers dos anys.

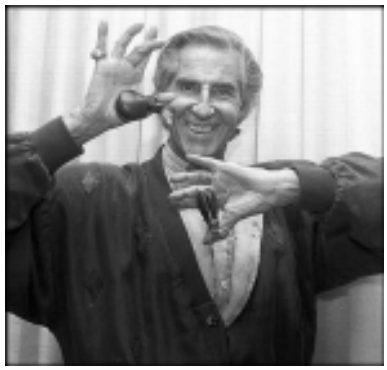

Redacció.

CAP RIBETÀ SENSE LLAR D'INFANTS

Davant la problemàtica de manca de places de llar d'infants al municipi, s'ha constituït el col·lectiu "Cap ribetà sense llar d'infants".

El seu objectiu principal és fer un seguiment exhaustiu dels treballs duts a terme per l'administració per pal·liar aquest dèficit i sensibilitzar als organismes competents perquè el servei de llar d'infants es consideri un dret en la nostra societat.

De moment, membres del col·lectiu ja han mantingut una reunió amb els responsables de la regidoria d'educació de l'Ajuntament i s'han compromès a seguir de prop el projecte de la futura llar d'infants pública de les Parellades que està prevista inaugurar el curs que ve.

El passat 17 de setembre es va fer a l'Escorxador la primera reunió pública del col·lectiu. Qualsevol que vulgui donar suport a la iniciativa serà benvingut a les reunions periòdiques obertes a tothom que s'aniran organitzant.

Obtindreu més informació al bloc ***http://ribes.org/wp/sensellar/*** o adherint-vos al grup d'amics del col·lectiu que s'ha obert a la xarxa social ***Facebook.***

L'entitat renova el web

La participació, el caràcter social i la revalorització dels continguts culturals generats per l'entitat marcaran la cinquena vida del web dels Xulius

Els Xulius, pioners a Internet

La participació, la revalorització dels continguts generats per l'entitat i la connexió amb les xarxes socials són les principals novetats del nou web de l'entitat, que s'ha estrenat aquest mateix mes. Els socis i les sòcies podran contribuir a a incrementar la presència dels Xulius a Internet amb el seus records, les seves fotografies i els seus vídeos. Així mateix, podran jugar amb les extensions del web a les diverses xarxes socials de moda: Facebook, Youtube, Flickr, Twitter... A banda, es dóna nou valor als continguts culturals que els Xulius han generat al llarg dels anys. Es tracta doncs d'un web modern i orientat als socis, pensat perquè cadascú trobi la manera de fer-se'l seu.

Des que l'entitat va néixer, l'any 1980, sempre ha viscut orientada a les tecnologies de la informació i la comunicació. Aquesta aposta ha estat un element de diferenciació dels Xulius envers d'altres col·lectius locals i comarcals més reticents al món digital. Des de l'aparició dels primers ordinadors personals, l'entitat els va integrar en les seves dinàmiques de treball. Amb l'adveniment d'Internet i la seva popularització, l'entitat va disposar d'un primer web provisional a Geocities cap a l'any 1996. L'any 1998, en un acord amb Ribes Internet, van aconseguir un web més ambiciós que es va renovar significativament l'any 2002. L'any 2005 l'entitat va renovar de nou el seu web amb un disseny espectacular. Tres anys després, els Xulius estrenen el seu cinquè web des d'on, si voleu, podreu fer un viatge sentimental per totes les versions anteriors.

Els continguts

El nou web dels Xulius té una part convencional. Hi destaca el canal de notícies, al qual poden aportar continguts totes les seccions i els col·lectius vinculats a l'entitat. Així mateix, i encara amb caràcter convencional, hi ha espais dedicats a les principals activitats, incloent-hi una agenda, i a les seccions. També s'ofereix un espai per contactar amb la Junta.

Les principals novetats del web les trobem, però, en l'apartat de continguts i en les dues zones: la zona social i la zona infantil. Aquests tres espais suposen un salt qualitatiu en la història digital del municipi i mostren, una vegada més, el caràcter pioner dels Xulius com a entitat cultural del segle XXI.

L'apartat "continguts" servirà per volcar al món digital tot de continguts de l'entitat que fins al moment només eren accessibles via paper o per mitjans analògics. Així s'hi poden trobar publicacions retrospectives, butlletins, músiques (entre les quals destaca la peça per a gralla *Els Xulius*, que Manuel Rius va dedicar a l'entitat i que ja s'utilitza arreu del país). També hi ha fotografies, pròpies de l'entitat i aportades pels socis, i vídeos, antics i nous.

Dins de continguts també hi trobareu els diversos webs temàtics que l'entitat ha publicat al llarg dels anys. El primer fou *Els goigs, entre la devoció i la festa* (1998). Amb continguts aportats per Josep M. Cuadras, l'any 1998 es va elaborar *Coneguem el nostre terme i les masies* , el primer web de la comarca amb rutes per a excursionistes i BTT. L'any 1999, amb disseny de Manel Font i continguts de Pere Coll i Anton Ferret, es va elaborar el web *Les festes majors de Sant Pere de Ribes* (1999). També, el web Nadal a Ribes, dedicat al Pessebre Vivent i l'Exposició de Pessebres: un *hit parade* en nombre de visites any rere any.

Participació dels socis i xarxes socials

La zona social dóna accés a un espai denominat "història i records" on tots els socis i les persones que vulguin, sense cap restricció, poden escriure directament les seves vivències i recuperar la memòria de tot el que hem portat a terme en els nostres 30 anys d'història. El sistema per fer-ho és un wiki en què tothom pot corregir les aportacions anteriors, fer-hi les pròpies o discutir si hi ha divergències. Queda constància de tots els passos i tots els canvis. A més, s'hi poden carregar imatges i documents.

Un altre aspecte innovador de la zona social és l'espai dedicat a les xarxes socials. Des d'aquí es pot accedir als espais dels Xulius en llocs tan diversos com Facebook, Twitter, Flickr, Youtube, FeedFriend i molts altres a banda d'oferir recursos per llegir tot el que diuen sobre els Xulius tant altres persones a títol individual en els seus espais com en la premsa. Així mateix s'hi explica com penjar vídeos o fotografies a Internet i que apareguin automàticament al web. És doncs un espai obert, i molt, a la participació.

La zona social conté, també, un espai per a la documentació útil (inscripcions a esplai, a colònies, etc.) i permet accedir a l'entorn de debat i treball que ja ha servit en alguna ocasió per debatre temes d'entitat, com el pla estratègic de fa dos anys.

El web ofereix, així mateix, un apartat denominat Zona Infantil amb continguts pensats per a la mainada i que també permet la seva participació amb la publicació i l'enllaç de continguts.

El procés de renovació

La renovació del web dels Xulius es va encetar un any enrere per iniciativa de la Junta. El punt de partida va ser una reunió a l'entitat en què es van explorar les diverses possibilitats. S'hi ha treballat, sobretot, els darrers quatre mesos. En els treballs de renovació hi ha participat en Joan Milà, la Núria Pérez, l'Oriol Vidal, en Marçal Juan, en Gerad Gómez i l'Anton Ferret. També cal destacar l'aportació d' idees i jocs per la part infantil de Manel Font. El web dels Xulius està allotjat a ribes.org, portal de l'associació Ribes Internet, amb la qual els Xulius mantenen un acord de col·laboració.

Redacció

Imatge de presentació del nou disseny del web de l'entitat ***www.xulius.org.***

Esplai

CASAL D'ESTIU 2009

181 nens i nenes omplen el casal de l'entitat.

El passat mes de juliol, i després d'una intensa festa major, l'esplai va organitzar el seu casal d'estiu, fent com cada any del juliol un dels mesos més intensos i frenètics pel que es refereix a l'activitat de lleure dels infants, l'essència principal d'aquesta entitat.

Durant les primeres setmanes del mes, el "Major13" va quedar farcit d'activitats, jocs, manualitats, remullades, rialles (i algun plor), mentre el pati dels Xulius quedava tenyit dels somriures dels més petits, que desafiaven la calor amb el que ja ha esdevingut una tradició en el nostre casal: el *manguerassu*. Mentrestant, els nens no tant petits podien gaudir, un dia a la setmana, de les piscines de l'Espai Blau.

Aquest any, tot i ser menys que l'any passat (es nota la crisi???), hi havia fins a 181 nens apuntats, que venien cada matí de dilluns a divendres, a fer tot tipus d'activitats encarades a la seva diversió, utilitzant diferents espais del poble: Els Xulius i l'escola El Pi, sense oblidar tots els paratges naturals que envolten el nostre poble, ja que cada dia un parell de grups anaven d'excursió, òbviament amb la ruta adequada al grup. Pel que fa als grups, intentant ser originals, aquest any van prendre nom d'elements relacionats amb les colònies, essent els "ganyips" el grup dels més menuts i les "motxilles" el dels més grans.

Ara bé, un dels fets a destacar del dia a dia del casal, des de la vessant dels monitors, va ser que vam comptar amb moltes cares noves que no s'havien vist durant l'any: el grup dels "supergrans", que aquest any ha acabat l'esplai, va venir a donar un cop de mà fent de monitors "suplents", per començar a prendre contacte amb el món dels monitors i anar agafant experiència, ja que a partir d'aquest nou curs d'esplai que s'iniciarà aquesta tardor ja formaran part de l'equip de monitors. Pel que es va veure, no només van demostrar tenir molta traça amb les nenes i nens, sinó que s'ho van passar súper bé, fent que entrin al nou curs amb la màxima motivació. Esperem que no s'ho repensin quan comencin a rebre les primeres "novatades"...

Andreu Castro

COLÒNIES D'ESTIU

Diari de les colònies d'estiu 2009

Divendres 24. 4:15h de la matinada. El grup dels grans estaven preparats per començar a caminar. Un total de 27 nois/es i 5 monitors van pujar a l'autobús amb l'objectiu de pujar al cim del Turó de l'Home i el cim de les Agudes. El dia va anar molt bé, tot i la calor, i van portar un bon ritme.
Dissabte 25. 4:15h de la matinada. Els super-mitjans es van preparar a la plaça de l'Església per començar la seva primera travessa, que van acabar compartint amb els grans.
Diumenge 26. 11h del matí. Els grups dels petits i mitjans, amb les seves targetes d'embarcament es van enfilar a l'autobús direcció a la casa de colònies del Pinatar (Gualba).
El mateix dia a les 12h. Ens vam retrobar els 4 grups d'esplai, uns amb molta energia i frescor i els altres cansats, però amb les mateixes ganes de passar-ho bé durant la setmana.

En aquestes colònies, un total de 171 nens i monitors, van fer un viatge per la Mediterrània, passant cada dia per una ciutat diferent, guiats pel nostre gran capità. Com cada any vam gaudir de les manualitats, els àpats, la piscina, els jocs de nit,… fins que vam desembarcar a les Illes Balears on l'última nit el color blanc va ser el protagonista. Allà es van barrejar molts sentiments diferents: alegria, somriures i plors ja que el grup dels grans feien les seves últimes colònies amb tot l'esplai.

Diumenge per acabar les colònies, com sempre, va arribar l'estrès: Preparar motxilles, fer penjolls, empaquetar, neteja general de la casa i un cop tot acabat, a pujar als autocars. Una hora i mitja de viatge, en que vam repartir penjolls i vam recordar les experiències viscudes, fins arribar a Ribes.

Un cop finalitzat el viatge, tradicionalment a la plaça de l'Església ens vam acomiadar un any més de les colònies amb un multitudinari "Hora dels adéus". Com sempre vam finalitzar el curs amb un bon gust de boca ja que les colònies van estar la millor manera d'acabar un gran any.

Irene Màrquez.
Fotos: Mónica Caballero.

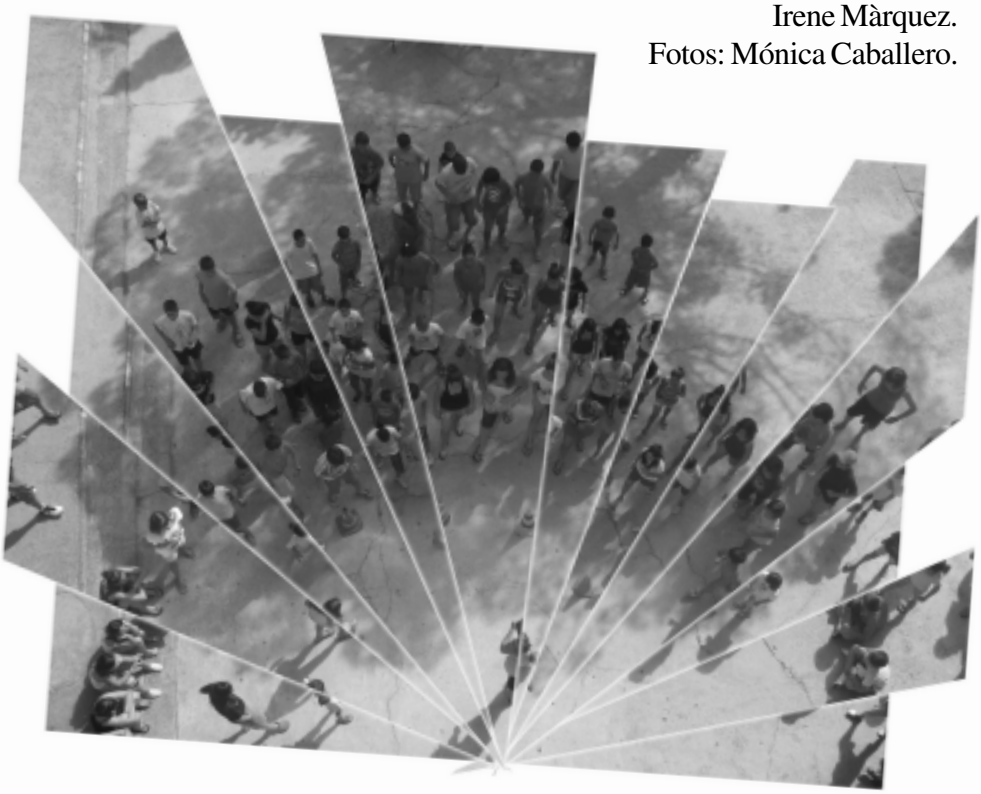

SUPERGRANS

Destinació Organyà

Més d'hora que mai, a les 4:30 enguany, els súper grans de l'esplai començaven les seves colònies. L'hora pactada no era en va, ja que després d'un llarg viatge d'autobús els esperava una primera etapa de travessa de les més dures que s'han fet amb molt de temps a l'esplai. Hortoneda era la localitat d'inici, Prat Muntaner el cim a pujar, i Cabó, Cabús per alguns, el poble on anar a dormir. Dit amb topònims no sembla res impressionant, però si parlem de 32 quilometres, 1000 metres de desnivell positiu i 1000 més de negatiu ja és una altre cosa. L'endemà la cosa era més suau, 12 quilometres de baixada fins Organyà i ja fèiem nit al càmping del poble de les homilies, lloc on faríem les colònies.

El càmping era perfecte, un prat amb arbres i herba, sense parcel·les definides, per acampar. Una piscina enorme per recuperar-nos de l'esforç de la travessa i fer una mica de "panxing". El poble d'Organyà a cinc minuts a peu.

La colònia va ser un xic especial i diferent de les anteriors, no hi van faltar, per això, els jocs de tarda i de nit. Però el menjar es comprava entre tots al poble d'Organyà, la laboriosa cuina amb el càmping gas era a càrrec de tots els joves. Tot i així tot pro té el seu contra ja que aquest any les colònies van tenir una baixada de *ràfting* a la Seu d'Urgell, seguida d'un sopar en una pizzeria, una fructífera sortida de festa major a Coll de Nargó, unes nits llargues al prat de davant del càmping i un llarg i llarg etcètera que han fet d'aquestes colònies, sens cap menen de dubtes, la millors colònies del grup de Súper Grans.

Jordi Carbonell

Els Xulàs
OCO!

Crònica

Per segon any consecutiu, Farra i Acció ha tornat a posar a punt la bicicleta, ha omplert les alforges i ha emprés una travessa en BTT. Si l'any passat va ser la Pedals de Foc, enguany la ruta escollida ha estat la BI6000.

Els dies 20, 21, 22 i 23 de juny quatre *farreros* van emprendre aquesta nova travessa que es va donar a conèixer l'any passat i que per tant, encara és desconeguda per molts ciclistes. Recorre la zona del Ripollès i l'Alta Garrotxa per camins i pistes que et porten a uns paratges magnífics dels Pirineus orientals: frondosos boscos, valls interminables, muntanyes imponents, fosques fagedes, tot això amb el color intens de la primavera que ressalta encara més el relleu de les vistes.
La BI6000 és un exigent recorregut de 260 quilòmetres per alta muntanya, amb un desnivell positiu de 6000 metres en què es coronen diversos colls de 2000 metres d'alçada. De fet, des del primer dia ja t'avisen que això no serà un passeig i que cada dia hauràs de suar de valent.

foto:A.Curia

foto: O.Vidal

foto: J.Mestre

La travessa circular parteix de Camprodon des d'on es surt en direcció Sud-Est.
Sense temps per pensar-s'ho ja enfiles les primeres rampes que serveixen per posar les alforges a lloc i escalfar les cames. Pistes que ben aviat s'endinsen per frondoses fagedes que et porten a Sant Valentí de Salarça. Són moments per començar a fer bromes i contemplar les primeres vistes. A partir d'aquí s'emprèn un descens fins a Beget, un bucòlic poblet entre valls que et situa al punt més baix de la travessa a 543 metres, indici que a partir d'ara toca pujar. Abans que la calor faci acte de presència sortim direcció Rocabruna. Mica en mica s'agafa alçada i 17 quilòmetres més endavant corones el coll d'Ares. Estem a la frontera que travessem endinsant-nos a la Catalunya Nord per seguir guanyant alçada fins la Collada de Prats, parada obligatòria per contemplar la natura i els nombrosos ramats de cavalls que pasturen lliurement per la zona. Des d'aquí només queda llençar-se muntanya avall fins arribar a Molló. Des d'aquest punt s'agafa la carretera que ens portarà a Espinavell i a continuació, una pista en bon estat ens farà serpentejar guanyant alçada fins arribar als 1957 metres de les Roques d'en Marcer, als peus del Costabona (2465m). La mateixa pista ens llença per la vall amb un descens de 10 quilòmetres fins enllaçar amb la carretera que uneix l'estació

d'esquí Vallter 2000 amb Setcases, poble que travessem fins agafar la carretera de Tregurà. És moment d'agafar aire abans de començar una altra ascensió de 15 quilòmetres, a més, ens agafa en plena hora de sol i decidim parar a Tregurà de Dalt per fer un pícnic i refrescar-se a la font. Seguirem serpentejant muntanya amunt per pistes interminables fins a coronar la Collada de la Fontlletera a 2061 metres, als peus del Balandrau (2585m). Aquest és el punt més alt de la BI6000 i com a premi, un descens de 20 km fins a Ribes de Freser.

Estem a l'equador de la travessa amb 133 km recorreguts. Davant nostre encara queda terreny i perquè la guàrdia no baixi, només sortir de Ribes emprenem la carretera cap a Bruguera. Anem enfilant més rampes que ens portaran al Coll de Jou situat a 1638 metres. Les vistes de la vall de Ribes amb el Puigmal de fons i amb el Taga com a testimoni, just davant nostre, són bellíssimes. És moment de baixar fins enllaçar amb la carretera que voregem mitjançant la via verda de la Ruta del Ferro fins arribar a Ripoll.

foto:O.Vidal

foto:M.Sella

foto: A. Curia

Sembla que el pitjor ja hagi passat, que els cims més il·lustres els haguem deixat enrere però no et pots refiar. Sortint de Ripoll ens espera la pujada més llarga de tota la ruta. Són 26 quilòmetres d'alts i baixos que recorren boscos solitaris i masies abandonades. Sembla que estiguem perduts i el camí no deixa de pujar. Sense aigua a sobre, el camí es fa molt llarg i, finalment, decidim omplir bidons en un abeurador de vaques. Poc higiènic però vital per continuar. Finalment, enfangats de dalt a baix per les pluges que van caure els últims dies, arribem al Castell de Milany (1494m). Ens deixem caure fins a Vallfogona i després d'un últim esforç per una pista cimentada arribem a Sant Joan de les Abadesses. Des d'aquest punt mirem el full de ruta i "només" ens queden 35 km, però seran els més durs de tota la travessa. Sortint en direcció Ogassa, ben aviat enfilem un camí pedregós que no deixa de pujar. S'agafa alçada molt a poc a poc i cal prendre-s'ho amb calma. Després de passar pel refugi de Montserrat i d'agafar aigua a la Font de la Roda, ens esperen 3 km en què em de superar 410 metres de desnivell sense respir. Les forces ja van justes i cadascú ho fa com pot. Els últims metres fins a coronar el Coll de Pal (1772m) són de grimpada amb la bicicleta a coll. A dalt, moments de desconcert i mala indicació ens fan desorientar de la ruta. Finalment un cop descoberta la pista decidim baixar muntanya avall per continuar fins a Abella, la Roca i Llanars. Estem a tocar de Camprodon de nou però la cosa no és tant fàcil com voldríem. Agafem una última pista amb fort pendent que ens durà al Coll de Gener i des d'aquí, el premi final és un fort descens per una trialera que farà saltar a més d'un pel davant. Sense prendre mal, tornem a estar a Camprodon. Molt cansats però igualment satisfets per acabar de dalt a baix una exigent ruta d'alta muntanya. La cervesa fresca final posa el punt de retorn cap a casa. És revetlla de Sant Joan i toca sortir.

Oriol Vidal

Voluntariat per la llengua

El reportatge que us volem acostar en aquest *Butlletí* tracta sobre el Voluntariat per la llengua, una inciativa de la qual la nostra entitat forma part i volem aprofitar per fer-ne ressò. Aquest projecte, nascut fa vuit anys, ha assolit la xifra de 850 participants en l'edició del passat 2008 a l'Alt Penedès i el Garraf, i tant de bo segueixi creixent.

Els antecedents

El "Voluntariat per la llengua" és una iniciativa, que d'una manera informal, va sorgir com una pràctica voluntària de la llengua oral dins dels cursos de català organitzats pel Servei de Català de Vilafranca del Penedès, del Consorci de Normalització Lingüística (CNL) de l'Alt Penedès i el Garraf, l'any 2002. Així van néixer les 20 primeres parelles lingüístiques dins l'àmbit territorial del CNL. L'any 2003 la Generalitat va engegar el programa "Voluntaris per la llengua" com un recurs més per facilitar l'aprenentatge i la pràctica oral de la llengua catalana als alumnes dels cursos de català per a adults del Consorci per a la Normalització Lingüística. La bona acollida que ha tingut des del començament ha fet possible la consolidació del programa i la seva extensió a tot Catalunya. Actualment, és conegut amb el nom de "Voluntariat per la llengua".

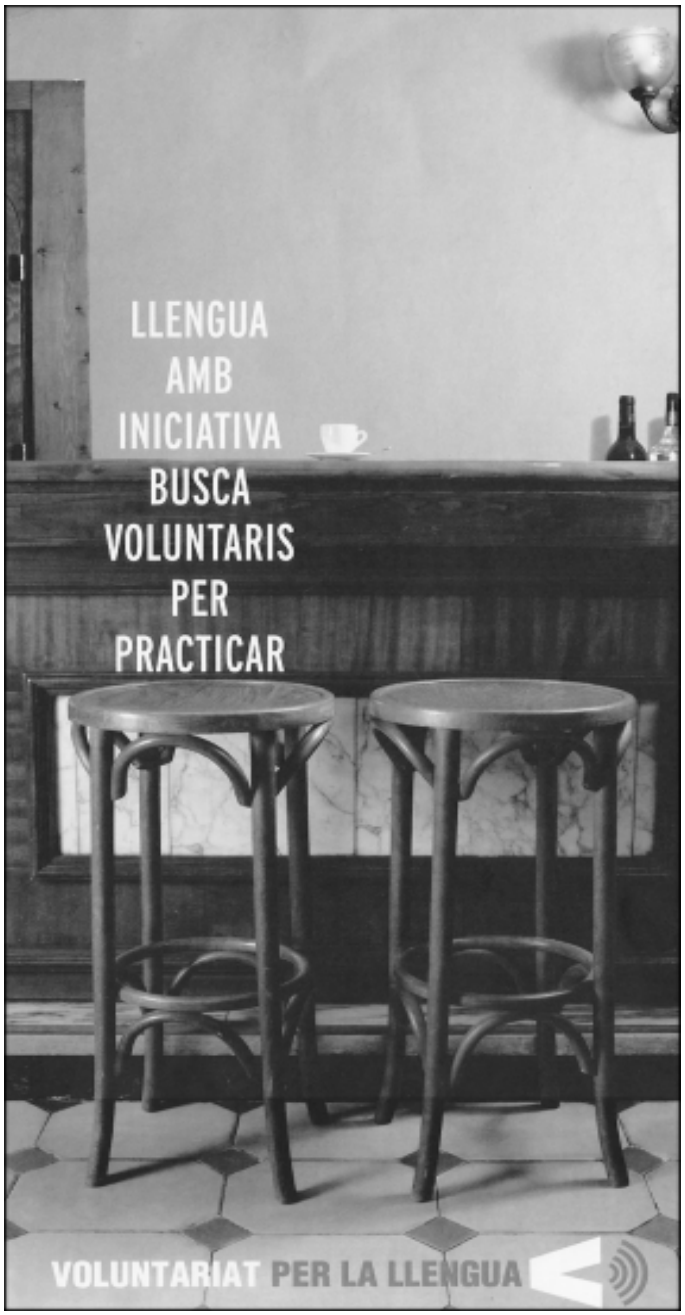

Què és el Voluntariat per la llengua?

És un programa obert a la participació de tota la població del territori català, amb la finalitat d'impulsar i d'estendre l'ús social de la llengua catalana en tots els àmbits. El funcionament és molt senzill: es tracta de posar en contacte persones que voluntàriament estiguin disposades a destinar una hora a la setmana (durant un mínim de 10 setmanes) a conversar en català amb unes altres que necessiten reforçar la pràctica oral o millorar l'expressió de l'idioma. Aquest programa s'adreça només a persones majors d'edat.

Les xifres del VxL 2008 al CNL de l'Alt Penedès i el Garraf

L'any 2008 el programa es va desplegar a Vilanova i la Geltrú, Sant Pere de Ribes, Sitges, Canyelles, Vilafranca del Penedès, Sant Sadurní d'Anoia i Sant Quintí de Mediona, i hi van participar al voltant de 850 persones, entre aprenentes i voluntàries. La xifra total de parelles lingüístiques que hi van participar a les dues comarques és la de 426. Aquesta quantitat al Garraf, correspon a 68 parelles a Vilanova i la Geltrú, 25 a Canyelles, 25 a Sant Pere de Ribes, 15 a Sitges i 10 a Cubelles.
D'altra banda, com a suport al Voluntariat per la llengua, també s'han establert col·laboracions amb comerços, associacions i entitats culturals, atès que amb la seva activitat social i comercial són imprescindibles per aconseguir l'ús comunitari de la llengua. En aquest sentit, pel que fa a les entitats socials, durant l'any 2008, s'hi han adherit 23 associacions, de les quals 8 formen part del Garraf. D'altra banda, l'acceptació del programa per part dels comerços també és significativa, si es té en compte la xarxa creixent d'establiments que, voluntàriament, s'han compromès a fer la primer atenció al públic en català. Es tracta de la campanya "Establiments col·laboradors", a la qual s'han adherit establiments de Cubelles, Sant Pere de Ribes, Sitges, Vilanova i la Geltrú, Sant Sadurní d'Anoia i Vilafranca del Penedès, tots ells es poden identificar fàcilment amb l'adhesiu que tenen a l'exterior. El nombre d'establiments que ja participaven en aquesta iniciativa anteriorment era el de 278, i l'any 2008 s'hi han afegit 209 establiments nous.

Un programa reconegut

Cal destacar que el "Voluntariat per la llengua" ha obtingut diversos reconeixements acadèmics, socials i empresarials. Fa uns anys, coincidint amb la celebració del Dia Europeu de les Llengües, la Comissió Europea va publicar les millors experiències pedagògiques lingüístiques que s'estan duent a terme a la Unió Europea. En aquesta publicació, i dins de la llista de les 50 millors maneres de motivar les persones que estudien un idioma, hi havia el Voluntariat per la llengua. Pel que fa a la distinció del programa, en el nostre territori, compta des de fa tres anys amb el guardó que, en el marc de la setena edició dels Premis ADEG, l'organització va atorgar al programa. Així va ser com l'any 2007, la direcció del CNL de l'Alt Penedès i el Garraf va recollir, en el sopar de la Nit de l'Empresari, un premi especial que reconeixia el valor de l'experiència.

Tot plegat, fa que el Voluntariat per la llengua sigui un programa viu i actiu, que afavoreix la cohesió social i se centra en un objectiu compartit: utilitzar el català comunitàriament en les converses habituals, sense vergonya, lliurement, amb harmonia i naturalitat.

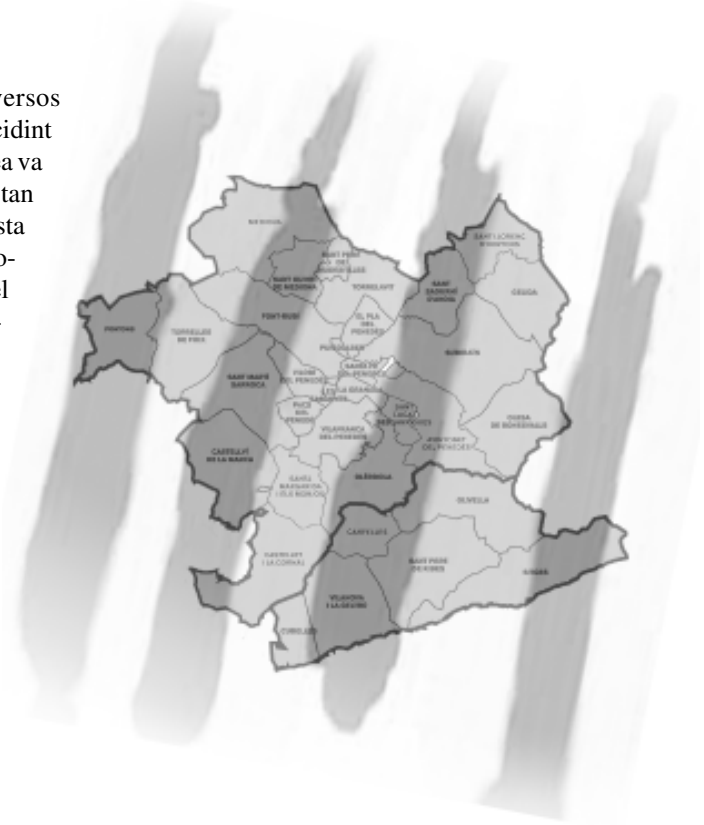

Voluntariat Per La Llengua.

VOLUNTARIAT PER LA LLENGUA

Coneixes aquest programa?

"Voluntariat per la llengua" té per objectiu posar en contacte persones que volen parlar el català amb persones que els ofereixen voluntàriament unes hores del seu temps perquè el puguin practicar. D'aquesta manera, qui n'aprèn reforça la confiança de parlar en català, i qui fa de voluntari o de voluntària s'acostuma a relacionar-se i a mantenir el català amb naturalitat en totes les converses.

Si disposes de 10 hores, una per setmana, per fer de voluntari o d'aprenent i ets major d'edat, posa't en contacte amb el Servei Local de Català i te n'informaran:

SLC de Sant Pere de Ribes
C. Major, 110, (Can Puig). Tel. 93 896 48 84. A/e: spribes@cpnl.cat
I també al web: **www.vxl.cat**

Farra i Acció

UN FINAL DE TEMPORADA A TOPE

• Els nous components de la secció, s'incorporen a les activitats

Aquesta segona part de la temporada, ha estat una mica atípica. Després de l'intens hivern i les multiples sortides, semblava que el bon temps cridava a fer un munt de sortides. I de fet ha estat així, però s'han acumulat totes entre els mesos de juny i juliol.

Aventura amb parapent

Començàvem a finals de maig tot fet una sortida d'aventura. Aquesta vegada tocava fer salt amb parapent. Per fer-ho ens vem desplaçar fins a Àger, uns dels centres neuràlgics de l'escola de parapent a Catalunya. Al matí van ser tres els atrevits que van poder fer el bateig de vol, gaudint d'un dia esplèndid, tot fent un vol de 20 minuts contemplant el paisatge de la serra del Montsec. A la tarda el temps es va complicar, i els altres valents, van haver de posposar els salt fins a una altra ocasió.

Nocturna en btt

Enguany la nocturna en btt va tornar el passat divendres 5 de juny. Tot i les previsions de pluja, fins a 6 *farreros* van desafiar el temps i van sortir direcció al Castell de Ribes. En un recorregut pensat per a tothom, el camí va transcorrer per la Masieta, masia del Montgrós, can Martí i la Torre de Veguer fins arribar a Vilanova. Allí, després de creuar la ciutat, es va fer un most a les roques del far de Vilanova, des d'on començàvem a veure els reflexos dels llamps que ens avisaven de la pluja. Vam continuar el camí cap als Colls i sense temps de pensar-s'ho, un tromba d'aigua ens va caure a sobre deixant-nos xops. Van ser poc més de 5 minuts perquè a l'arribar a Sitges, als peus de Miralpeix, la pluja ja havia passat. Xino-xano vam agafar el camí de can Girona, vam vorejar l'autódrom, el Carç i finalment de nou a Ribes. Mullats i remullats, però amb la bona sensació d'haver viscut una gran experiència per explicar.

Sortida en btt pel Ripollès

Continuem amb la btt, i el 13 de juny Farra i Acció es va acostar fins al Ripollès en una sortida en btt que per a alguns, servia de prèvia a la travessa BI6000 que també recorre aquest territori. El recorregut de 62 quilòmetres sortia de Ribes de Freser direcció Pardines des d'on ben aviat un camí de fort pendent i pedregós, ens duia a la Collada Verda. Bonic indret on destaca la intensa verdor dels seus suaus relleus i amb una panoràmica dominada per la serra de Cavallera i la gran mola del Taga al Sud-Oest. A continuació, de baixada, vam creuar Abella, la Roca, Llanars i Vilallonga de Ter per desviar-se cap a Tregurà de Dalt. Allí 15 km de pujada ens esperaven per anar serpentejant la muntanya fins assolir la Collada de Font Lletera, als peus del Balandrau. Segona parada obligatòria per recuperar forces i gaudir del paisatge que vam seguir per la Serra de la Canya fins al Pla de la Guilla. En aquest punt iniciàvem l'últim descens de 22 km fins a retornar de nou a Ribes de Freser, punt on ens esperava el retorn cap a casa.

Ascens al Comapedrosa

Ja a finals del mes de juny, tocava muntanya de descoberta, ja que cap dels 8 personatges que ens trobem a les 6'30h del matí a Arinsal hem fet mai aquest altiu cim, el més alt d'Andorra: el Comapedrosa. Comencem a caminar seguint la ruta que ens puja al refugi de Comapedrosa, l'únic refugi guardat de l'estat andorrà, tot seguint el GR. El camí va pujant a poc a poc superant espectaculars salts d'aigua constantment; aquest estiu els torrents baixen amb tot l'esplendor, ja que tot i estar a finals de juny encara són ben visibles restes de neu i desglaç. Arribem al refugi, i parada obligada per esmorzar i després ens decidim a afrontar la part més forta de l'ascenció. Ens enfilem cap a la collada que ens deixa als peus de l'estany de Comapedrosa, encara ben glaçat. El flanquejem per l'Est i ens enfilem altre cop, amb una petita grimpadeta fins aconseguir

Tot el grup dalt el cim del Comapedrosa. Foto: X. Guinovart

l'aresta cimera, ja a la cota 2700m. A partir d'aquí, el camí va sempre ben altiu, deixant boniques estampes del llac a un costat i de tota la vall d'Arinsal a altre. Reseguint la fàcil aresta arribem al cim de Comapedrosa, a 2.942 metres d'alçada, després de 4.15h de marxa. Des del cim, baixem a la collada de Malhiverns, des d'on pugem al cim de Baiau. Desfem el camí fins a la collada i aquest cop baixem per la coma dels Malhiverns, molt descomposta d'inici i entre grans blocs de pedra a posteriori. Així continuem fins arribar al refugi lliure de Pla de l'Estany, on decidim fer parada per dinar. Continuem la marxa, i en poc més d'una hora arribem de nou al poble d'Arinsal. En total

Pla de la Guilla enfilant els últims trams fins a Ribes de Freser. Foto:Oriol Vidal

Vorejant el llac gelat . Foto: X. Guinovart .

vam estar unes 9h, gaudint d'un dia de muntanya excel·lent.

Via Ferrada de la Morera del Montsant

A primers de juliol, ja tocava! Via Ferrada!

Des del setembre que no practicàvem aquesta disciplina esportiva, i ja en teníem ganes. Aquesta vegada va tocar repetir: la via ferrada de la Morera del Montsant, a la serra del Montsant, però era una bona via per fer per als nous integrants de la secció. Fem una petita aproximació per el GR-171 en direcció a Scala Dei, que deixem quan trovem un corriol a la dreta amb marques verdes en direcció a un gran bloc de pedra de zona d'escalada, que passem per sota. Remuntem un torrent per anar just sota les parets de la serra. La pujada ens fa suar, però ja veiem els primers esglaons, una paret inclinada de 12 metres. Ens fiquem dins una canal escarpada i pugem a una agulla amb una mica de desplom. A dalt de l'agulla ens trobem un pont tibetà d'uns 15 o 20 metres. Déu n'hi do de la impressió que fa! Superem petits ressalts fins arribar a l'última paret, equipada amb graons i cadenes, que comença molt vertical, i que, a mida que anem pujant, va perdent. Final de la via. Hem estat menys d'una hora per fer-la. Es nota que som pocs. Parem a descansar i contemplem les vistes cap a la Morera del Monsant. Ara ja només toca trobar el camí de retorn, i en mitja hora arribem al poble.

El 3.000, el Mulleres

I a mitjans de juliol, el clàssic cim de 3000 metres, el Mulleres de 3.010 metres. Un cim que la secció ja havia fet al 2003, però que nous integrants de la secció encara no havien fet i en tenien ganes. Un recorregut d´alta muntanya molt entretingut. La jornada es presentava complicada, perquè la nit anterior havia estat nevant. El dia es va aixecar amb pluja, fred, boira i neu a primera hora del matí. Passem pel costat del refugi lliure de Mulleres, que la boira quasi no ens deixa veure. A mig matí el sol s'obre pas, i arribem a la cresta amb unes vistes impressionats a totes direccions, per una banda l´Aneto i per l´altra el Besiberris. Una petita grimpada i el cim! ... no té preu !!! tot i les 9 hores de "pallissa".

Final de la temporada amb un bon regust de boca final, tot i que sempre es voldria fer més, no sempre es pot coincidir i trobar dies per fer-ho.

Farra i Acció

(recull de textos de Pere Pascual, Oriol Vidal i Jordi Coll)

Excursionisme

EL SENDERISME

• Les últimes etapes del GR-99 es faran a final de la temporada

Els que anem pels senders de Gran Recorregut sabem que Catalunya és un país de contrastos, i això ho hem comprovat, sobretot, en els que hem travessat; d´Est a Oest, com el GR-1, que segueix pels vessants del Prepirineu des del Pont de Muntanyana fins a Empúries; o els que van de Nord a Sud, com el GR-7, que puja verticalment de Fredes a Andorra; el GR-92, que va introduir un nou paisatge per a la majoria d´excursionistes, i va obrir el senderisme a molta gent que anant a la costa van veure que també era possible anar a la muntanya.

Sender de l'Ebre

L'inevitable vista de la central nuclear d'Ascó. Foto: C. Pascual

Hem seguit el riu Ebre des de Mequinensa fins a Tortosa, creuant els seus barrancs, les seves valls, creuant el riu pel tradicional pas de barca de Flix, vorejant la central nuclear d´Ascó, passant pels pobles de Mora d´Ebre, Miravet, Benifallet, Xerta i Tortosa.

En les últimes etapes que ens falten per arribar al final del riu Ebre i del GR-99, veurem com a partir d´Amposta el riu s´obre de sobte a la immensa plana del delta, la Ribera Baixa -com es diu la zona- d´una bellesa veritablement singular, sobretot quan els camps estan negats o l´arròs és verd. Un cop a l´interior del delta, la sensació és fabulosa sense cap altra perspectiva que les fileres d´arbres arran del canal, i vorejant el riu arribarem al seu final, el Far de Garxal -antic far de Buda- en l'esplanada rodona on al front s´obre la Mediterrània. Per poder gaudir d'aquests camps sembrats d´arròs i de la seva verdor, farem aquestes tres etapes durant els tres darrers mesos de la temporada: abril, maig i juny. Us convidem a acompanyar-nos.

Josep Mª Cuadras.

Pessebre Vivent Parlat '09

Des de fa mesos el Grup de Teatre Els Xulius treballa amb el que serà la XXI edició del pessebre vivent parlat, amb un nou escenari on desplegar la màgia del Nadal.

Encara fa calor i ja ens parlen de Nadal? Doncs sí, els pessebristes (sigui de pessebres de guix, sigui de pessebres vivents) en parlem tot l'any.

El pessebre vivent del 2009 es va començar a gestar al febrer, un cop tancats els temes del pessebre del 2008. Durant la primavera i l'estiu l'equip que coordina el pessebre ha estat treballant en els aspectes generals del pessebre (localització, qüestions de disseny tècnic, dramatúrgies...). Ara, al setembre, arriba el moment d'obrir la participació a tothom per construir el nostre tant especial pessebre vivent parlat.

I és que el nostre Pessebre Vivent Parlat té moltes particularitats que el singularitzen.

Podem pensar que tenim un pessebre especial pel fet de ser un pessebre parlat, malgrat que no som únics, ja que els amics de les Gunyoles també el representen així. També perquè cada any s'adapten o escriuen textos nous, en això ja no tenim cap altre pessebre que ens acompanyi.

Variar les dramatúrgies respectant la història que tots i totes coneixem enriqueix el nostre pessebre, ja que fa que els nostres visitants trobin any rere any un espectacle nou. Un aspecte definitiu que ens fa especials és el fet que cada any es fa en un lloc diferent. Aquesta bogeria sí que a ningú més del món se li passa pel cap. Fer una nova instal·lació cada any (5 km de línies de cables, 100 punts de llum, 25 punts de so, etc.), adaptar les infrastructures al lloc triat (aparcaments, accessos, camins interiors, elements escènics com la cova, les tanques de bestiar, etc.), i trobar gent que ens deixi fer-ho a les seves propietats. Quants de nosaltres hem descobert espais del nostre poble que no havíem trepitjat mai.

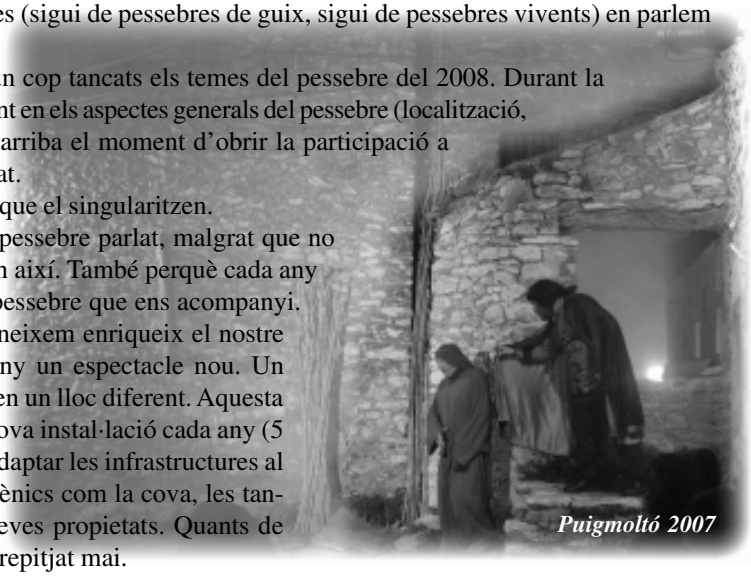
Puigmoltó 2007

Any rere any, des de fa 20 anys, el Pessebre Vivent ha anat avançant. Mitjançant inversions i millores, l'evolució tant tècnica com artística del nostre pessebre és clara i àmpliament valorada pels visitants i participants. Aquest any hem apujat una miqueta més el llistó, hem incorporat gent nova a l'organització i hem dissenyat força canvis que esperem que tant el públic com els participants puguem gaudir.

Tanmateix, el pessebre no es pot construir sense vosaltres. Hi ha moltes maneres de col·laborar amb el Pessebre Vivent:

Pot ser que tingueu algun element que ens pugui fer servei per l'ambientació. Tant materials que ens vulgueu donar, ja que no us fan servei (sacs d'arpillera vells, llençols blancs de cotó, eines antigues, ceràmica rústica, cistelleria, etc.), com elements que ens pugueu deixar uns dies (carros, banc de fuster, torn, vestits de soldats romans, i tot allò que us sembli que pugui decorar un quadre bíblic), si és que ens ho podeu comunicar, i us passarem a veure.

Ajudar durant el muntatge. Hi ha moltes feines a fer: muntar instal·lacions (llum, so, elements de fusta, etc.), vestuari (cosir, comprar la roba, etc.), aspectes organitzatius (publicitat, senyalització, arranjament de camins, etc.)

Participant com actor (sigui amb text o com a figurant), tècnic o col·laborador (organització, aparcament, etc.) durant les representacions.

En aquest darrer cas hi ha unes dates que heu de tenir en compte:

- -Inscripcions al pessebre Vivent 2009 del 15 al 30 de setembre omplint la butlleta.
- -24 d'octubre a les 20 h als Xulius. Repartiment de papers.
- -8 de novembre a les 11 del matí. Primer assaig al lloc de representació.
- -19 i 20 de desembre. Assaig general.
- -25, 26, 27 i 28 de desembre dies de representació.

Esperem que us animeu a construir amb nosaltres el pessebre d'enguany participant amb l'experiència de 20 anys d'èxit i amb el repte de cada any superar l'anterior.

Actors, col·laboradors, directors, tècnics,... tots fem el pessebre vivent.

Un dels molts moments de representació dels quadres.

Per Rumiar

Cinc nedadors es disposen a fer la prova de l'hora. Guanya el que més piscines fa en una hora. Cadascú pertany a un Club de Natació (C.N.) i neda per una ciutat.

-El del C.N. Les Corts, es diu Nil, i fa una piscina menys que Carles.
-El del C.N. Barceloneta neda al costat del nedador del C.N. St Andreu.i té el casquet blau.
-El nedador del carrer 1 és del C.N. St Andreu, i neda al costat de l'Albert.
-El del C.N. Sarrià fa 75 piscines i neda al carrer 5.
- Xavi utilitza el casquet verd i el nedador de Sabadell fa 80 piscines.
- El nedador de Barcelona té el casquet negre i neda al costat del que ha fet 75 piscines.
- Antònio és de Terrassa i té el casquet groc.
- El nedador que neda al carrer central és de Ripollet i té el casquet de color vermell.
- El del C.N. St Andreu fa 65 piscines.
- Carles, que és el nedador del carrer central, està a dos carrers del nedador de Cerdanyola.
- Nil no neda al costat d'Antònio.

Sabries dir per quin carrer neda, a quin club pertany, per quina ciutat neda, de quin color porta el casquet i quantes piscines fan cadascú dels participants?

Quadrat màgic

Completa el quadrat de la figura amb els nombres de l'1 al 9, però tingues en compte que les sumes de les files, de les columnes i de les dues diagonals, han de sumar 15 cadascuna.

Ànims!

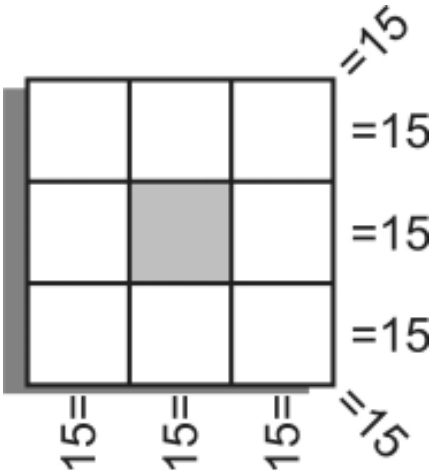

Per qualsevol dubte o per si voleu esbrinar les solucions, només heu de fer arribar un mail a xulius@ribes.org

Per cuinar

GOULASH A L'HONGARESA AMB PURÉ DE PATATA

Ingredients per a 4 persones:

- 800g de jarret de vedella
- 300g de ceba
- 250g de tomàquet madur
- 150g de pastanaga
- Páprika (és una espècie del gènere del pebre no picant)
- Oli
- Sal
- Pebre
- Julivert
- Llorer
- Brandy
- 1,5kg de patates
- 0,1l de llet
- 100g de mantega

Elaboració:

1. Tallar els jarrets a daus per fer estofat.
2. Posar sal i párprika o pebre vermell picant i dolç.
3. En una cassola posar oli i quan aquest estigui calent posar la carn que es fregeixi.
4. Tallar les hortalisses *mirepoix*.
5. Una vegada la carn hagi agafat color afegir les hortalisses, les fulles de llorer, les branquetes de julivert i un raig de brandy, tapar i deixar coure a foc lent.
6. Bullir les patates amb pell en aigua i sal.
7. Una vegada cuites pelar-les i passar-les pel passa-purés.
8. Rectificar de sal i de pebre blanc i afegir la llet i la mantega.

Anna Monasterio.

Si tens una recepta i la vols donar a conèixer només l'has de fer arribar a la redacció de El Butlletí a través del correu electrónic xulius@ribes.org

Tractat de compostura

PAGÈS

Fa ja uns quants anys, en una tarda de teatre al Centre Parroquial, vaig tenir l'ocasió d'assistir a la representació de la comèdia en un pròleg i tres actes titulada *Un pagès de Barcelona* que, segons el que he trobat cercant per Internet, fou escrita per en Ventura Porta Rosés.

Tot i que jo era molt jove, recordo que la comèdia explicava les peripècies d'una gent pagesa en veure's engolits per la gran ciutat. La visió còmica amagava una realitat de la qual, en aquell moment, el poble de Ribes se'n veia encara molt allunyat.

Però va passar: Tot va començar quan va aparèixer un "dominguero" fent "footing" amb "xandal" (perdoneu: diumenger corrent amb roba esportiva) pels voltants del poble. Ara, al cap dels anys i després de molt totxo i ciment, els pagesos han esdevingut gestors del territori, conservadors dels espais verds, agents d'un paisatge més antropocèntric del que ens pensem.

Són els pagesos els que fan possible que sigui un goig passejar entre les masies de Ribes, que puguem gaudir de vistes esplèndides d'un poble voltat de vinyes, de garrofers, d'oliveres i de rostolls. Són ells els que mantenen un paisatge que ens identifica, que ens fa estar a gust en casa pròpia. És veritat, i és un orgull. Però al pagès, sobretot, li agrada la seva feina. Vol obtenir un fruit que li permeti viure del seu treball. No ha estat mai fàcil: de pedregades, flagells i sequeres n'hi ha hagut sempre; d'intermediaris i baixos preus també. Ara han d'assumir, a més, ser una rara avis en un món cada cop més urbà. La història del pagès de Barcelona no era tant llunyana.

Els ribetans som de pagès. Qui més qui menys té uns avantpassats que van ser mossos, masovers, senyors, marquesos, siniaires o comerciants de vi.., tots lligats al fruit de la terra. Deu ser per això que som poble i no pas vila, ni ciutat, ni cap i casal de enlloc. Darrerament se'ns diu nucli... coses de la moderna administració.

Aquest és un caràcter que ens defineix. Alguns ho adjectivaran com a rústecs, baladrers, sorruts, malparlats; altres ho qualificaran de nobles, honrats, assenyats, capaços, treballadors,...

En una ocasió, un pagès em va explicar que, no fa masses anys, prop de Sant Pau, escampava fems amb forca per plantar-hi faves i patates. Van passar uns passejants-turistes pel camí de sobre i li van fer fotos. Ell es va sentir com a individu peculiar d'un d'aquells reportatges d'antropologia que fan a la tele. El més interessant seria saber què pensaven els que van tirar la foto.

Marquès de l'Argelaga.

Sebastià Camps al concurs d'arada del 1949 davant la Societat d'Agricutlors Obrers.

Ai... recoi!